

Pät'
nesúvisiacich
básní

Kocúr

Kruté okolie, vo mne vo vás

Krutookolný

Zdesenie, plačúci akt, snád' povedať

Zdesenoplačlivý

Keď aj zlý pomocník v najhoršom

Zvádzajúci horizont v udalostiach bdej, bdej

Hasne mnou zapálený, ak

Nevypovedať

Cností obdivuhodných dosti

Bystrosť bez vášnivosti

Zaviažte ma za nohu ľavú

Nech kričím ako kocúr

A nech sa pozerajú

Nech pozerajú sa!

Dobrá chuť!

Dobrá chuť, dobrá chuť!

Zaznelo mi v ušiach

A tak silou vypätý zaspávam

A či nieto zvonce, gongy do boja?

Hlúposť, už dávno súčasťou si odboja

Upekol som seba, teraz sa jem

Povrchom skízol, už niet hybnosti

Opadaný strom sám zbiera si listy

Z listov varí polievku, požíva len odvar

Dobrá chuť!

Rezonuje hlas

A tak chuťou presýtený usínam

Citát

Koho by napadlo stavať mosty cez mláky
Nebudem obozretnou, pretože nemusím
Je ľahšie stvoriť vlastnú skrytú lož
Vymením svoj obraz vo vlastnom zrkadle
Zmením svoje zahanbenie na cukrovú úprimnosť
Niekoľko slz plaču podmieňuje dobrotvárnosť

Zreničky ako ďalekohľad do pohľadných túžob
Progressívna naliehavosť s odmietavým magnetom

„Kikirikí“

Zadusili pravdu

Pravdu zahrdúsili

Potom vrhli sa bez súdu

aj kohúty podusiť

Aby snád' do rána,

keď spia i odpočívajú,

ich nebudilo „kikirikí“!

Aby snád' do rána,

keď spia i odpočívajú,

ich nebudilo „kikirikí“!

Krádež

V stope zaviatej pieskom lesknem sa ja

V časových pasciach ľahko uviaznem

Sú to neprekonateľné múry s ostnatým drôtom

Múry mojej vlastnej, aj všeobecnej lenivosti

Som v tmavej a zarastenej nepriechodnej miestnosti

Konáre stromov mi pútajú údy

A cez noc mračien sa občas mihne svit mesiaca

Aj poloha, hoc pohodlná, časom človeka mučí

Ale kolesá, tie krúčia sa nocou

Cez oči tieň preletí, zľaknú sa

To nie je pocit chladu, lež vánok a vlhkosť

Raz na dlhšiu chvíľu mesiac zastrie mrak

Oko samo nestačí priestor prebádať

Spoza ostnatých múrov lezú ku mne

Skrvavené sny a plazia sa ku mne

Plačlivo kradnú mi mučivé chvíle a

strmo mi stúpajú cez nos do hlavy múzy!